

Det er endvidere den næste Forudsætning, at vi, ihvorvel vi med stor Beklagelse have set adskillige af de Ændringer, som Landstinget har indført i Regeringens Lovforslag, der saa godt som ordlydende var i Overensstemmelse med det Lovforslag, som i Fjor udgik ifølge Folketingets Initiativ, alligevel have den Opfattelse, at der ogsaa i Landstinget var et Ønske om at faa visse Reforme gennemførte paa den bestaaende Lovs Grund. Vi støtte os til de Udtalelser, der ere fremsatte i Betænkningen og i Landstingssalen, vi støtte os til den Aand, i hvilken Ændringsforslagene ere blevne fremsatte. Endelig er det vor tredje Forudsætning, at det saa er naturligt for dette Ting i Gerningen, ved Imødekommen saa langt, som det er nogenlunde foreneligt med Folketingets almindelige Standpunkt i dette Spørgsmaal, at vise, at ogsaa Folketinget ønsker Loven nu gennemført. Forslagsstillerne have derfor paa adskillige Punkter ladet Lovforslaget uforandret, saaledes som det kommer fra Landstinget, uden at vi dermed ville sige, at vi synes om de Ændringer, som Landstinget har foretaget. Vi lade Lovens Titel staa uforandret, saaledes som Landstinget har ændret den. Vi lade den Bestemmelse staa, som Landstinget har indsat i § 1 om Personer, der i en vis Aarrække have opholdt sig i Udlandet og derfor ikke opfyldte den nu bestaaende Lovs Krav om, at vedkommende skal have haft fast Ophold her i Landet i 10 Aar. Vi lade endvidere staa i alt væsentligt Landstingets Affattelse af Lovforslagets § 2, hvor der gives Regler om det Beløb, som vedkommende Kommune kan eller skal holde uden for det, vedkommende har som Indtægt, naar Spørgsmaalet om hans Trang skal afgøres. Den Ændring, vi foreslaa, skal jeg komme tilbage til om et Øjeblik. Vi godkende endvidere den lidet betydelige Ændring, Landstinget har foreslaaet i vor Regel om, at Sygebehandling ikke skal regnes som Fattighjælp, der udelukker fra Alderdomsunderstøttelse. Paa saadanne Punkter har det ikke været saa vanskeligt for os at vise Imødekommenhed, fordi det, Landstinget foreslog, vel var Indskrænkninger i den liberale Udvidelse af Loven, vi ønskede, men ikke var Forværelser, og paa enkelte Punkter endog Forbedring af Forslaget — nemlig med Hensyn til Folk, der have opholdt sig i Udlandet. Men endvidere have vi, om end baade med Bekymring og Betænknelighed, anset det for muligt at gaa ind paa nogle Punkter, Landstinget har

bragt ind i Loven, som indeholde en Stramning af de nuværende Regler. Vi ere saaledes gaaet ind paa den ny § 8, som indeholder en Bestemmelse om, at den „Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaaret, kan af vedkommende Kommune fordres erstattet, saavel af ham selv i levende Live som i hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende i den af ham fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse har meddelt væsentlig urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller sin Formue.“ Vi anse Bestemmelsen for noget smaalig, lidet ønskelig, men dog ikke af den Art, at den skulde forhindre os i at vedtage Loven. Endelig ere vi, om end med endnu større Betænknelighed, gaaet med til at skærpe den nu bestaaende Lovs Værdighedsbetingelser, idet vi have godkendt den ny Værdighedsbetingelse, Landstinget har indført, nemlig at den Person udelukkes fra Alderdomsunderstøttelse, der „vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende)“. Forslagsstillerne have ment at kunne lade være at stille Ændring om, at dette skulde udgaa, ikke fordi vi ere overbeviste om, at det, Landstinget her har foreslaaet, er af det gode — vi tiltræde fuldt ud, hvad den højtærede Regerings Repræsentanter, den da fungerende Indenrigsminister — Justitsministeren — og Indenrigsministeren have sagt om disse Spørgsmaal ved Sagens Behandling i Landstinget, om det betænkelige i at indføre saadanne ny Kautsjuk-Bestemmelser og det uheldige i at aabne Adgang for politimæssig Undersøgelse af vedkommendes Forhold — men under Forudsætning af, at det vil være muligt at faa gennemført den Ændring, som det har været Folketinget en Hjertesag at faa indført i den nugældende Lov, nemlig at de 10 Aar, vedkommende skal have holdt sig fri for Fattigvæsenet, nedsættes til 5 Aar, mente vi at kunne tiltræde den nævnte ny Bestemmelse, saa betænkelig den end er for os at sluge. Under den Forudsætning, at Folketinget kunde se sit Ønske opfyldt paa dette Punkt, mene vi, at der nu kan opnaas noget saa væsentligt, at vi kunne vise os imødekommende paa Punkter, hvor vi ellers maa beklage Landstingets Stilling.

Det var de Ændringsforslag, vi ikke have stillet. Jeg skal nu ganske kortelig gennemgaa de Forslag, som vi have stillet. — Ændringsforslag Nr. 4, som fremkommer ved, at der indskydes en ny Paragraf, er jo ganske formel. — Under Nr. 3 fore-